

GENK

Bokrijk maakt trouwjurk van oude kleren

Wedstrijd om gerecycleerd trouwkleed te winnen

Met lappen witte stof en tude kleren die bezoekers de voorbije maanden hebben ingeleverd, laat Bokrijk op 24 juli een moderne trouwjurk maken. Wie binnenkort in het huwelijksbootje stapt, mag een gooi doen naar de 'gerecycleerde' jurk, compleet met een trouwfoto in het openluchtmuseum. Op die manier wil Bokrijk vakmanschap in de kijker zetten en bewijzen dat oude materialen perfect een nieuw leven kunnen leiden.

Caroline VANDENREYDT

"Met het project Bokrijk Brandmerkt (BKRK) willen we de hedendaagse relevantie van vakmanschap aantonen en steunen", zegt gedeputeerde Igor Philtjens. Op 24 juli, dag van het 'Bokrijks Vakmanschap', zetten ze dat nog meer in de kijker: de plaatselijke herder, pottenbakker en klompenmaker zie je zij aan zij aan het werk naast iemand die 3D-schoenen ontwerpt, een 3D-printer en alternatieve juwelenontwerpers van de MAD-Faculty. Plus de Loonse dames van De Paskamer, twee stylistes die ter plekke de laatste hand leggen aan een 'geup-cycled' trouwjurk: "Een absolute uitdaging", klinkt Mariet Rosius, die samen met Lieve Vandevelde al weken aan het ontwerpen en naaien is. "We waren al langer bezig met upcycling en oude producten hergebruiken. Niet alleen kleding, ook meubeltjes. Allebei vanuit onze eigen interesse: ik werk bij La Bottega, Lieve met kinderen. En die creativiteit, de mode en het speelse, brengen we samen."

Via een beurs had Bokrijk hen in het vizier gekregen en was het idee gegroeid om iets met oude stof te doen. "We dachten aan puur wit en zo kwamen we al snel bij een trouwjurk. Het is heel uiteenlopend wat we gekregen hebben, van mooi geborduurd oude lakens tot T-shirts waar je niet zo

veel mee kan. Het worden nog een paar korte nachties. Met veel plezier... We leggen er echt onszelf in. Het wordt geen klassieke bruidsjurk maar vernieuwend, met een beetje humor. Alternatief noem ik het niet, ik huiver een beetje van dat woord. De laatste details maken we op 24 juli af in een schitterende omgeving: het kerkje van Bokrijk."

Om de trouwjurk te winnen, moet je uiteraard de komende maanden huwen. En je moet even uitleggen waarom je dat graag in een geup-cycled kleed wil doen.

Elke dag open

"Vanaf nu is het openluchtmuseum ook weer elke dag open, met nog meer demonstraties van vakmannen als de smid, de imker en de mandenvlechter. De focus ligt op vakmanschap vandaag, gisteren en morgen. Er zijn de atelier-schuren waar mensen zich (beta-lend) aan een ambacht kunnen wagen en we hebben net de vernieuwde speelschuur geopend met oude Vlaamse spelen", benadrukt Igor Philtjens.

"Elke zondag in de zomer steken we nog een tandje bij met de Bokrijkdagen. We proberen de gewoonten en gebruiken uit het dagelijkse leven van 100 jaar geleden over te brengen. En te tonen dat die ook vandaag nog actueel zijn", vult Bokrijk-directeur Liesbeth Kees aan.

Naast de dag van het Bokrijks Vakmanschap komen zo onder meer de 150 boerderijdieren van het museum in actie (10 juli), op 17 juli staan antieke machines als een stoomwals en een stoombus op de agenda (17 juli), de historische koetsenparade is voor 31 juli, oude spelen met een initiatie vliegeren, een wedstrijd Kubben en een stoet van steltenlopers is geprogrammeerd op 7 augustus, gevolgd door een reuzenoptocht op 14 augustus en het oogstfeest op 21 augustus.

"Het wordt geen traditioneel trouwkleed. Wel vernieuwend en een beetje humoristisch", zegt Mariet Rosius. FOTO SERGE MANTEN

Tijdens de dag van het Bokrijks Vakmanschap zie je een klompenmaker zij aan zij met iemand die 3D-schoenen ontwerpt

Igor PHILTJENS

Koeschijten

Niet dat ze in het openluchtmuseum vies zijn van moderne tradities. Zoals gokken. Naast een trouwjurk winnen of de beste bakker worden, mogen bezoekers zich op 10 juli ook wagen aan een wedstrijd 'koeschijten'. "De wei is verdeeld in rasters, mensen kunnen een vak kopen en dan is het wachten tot de koe haar behoefte doet. De juiste gokker krijgt een Bokrijkspakket. Het kan snel gaan, maar het kan ook uren duren..."

→ www.bokrijk.be/winetrouwkleed

→ Bezoekers bouwen Sengu

"Bezoekers mogen op de dag van het Bokrijks Vakmanschap (24 juli) ook zelf helpen bouwen aan Bokrijk. Samen met TAAT (een collectief van een theatermaker en een architect). Vijf oude sparren die hier gekapt moesten worden, worden gerecycleerd tot een paviljoen", beschrijft Bokrijk-directeur Liesbeth Kees. Sengu blijkt een Japans bouwritueel (een tijdelijk onderkomen voor de godheid als er aan diens tempel wordt gewerkt), de Bokrijks variant zal de hele zomer in museumdeel De Kempen blijven staan. Een 12-tal kandidaten (die zich kunnen inschrijven bij Bokrijk) zal een hele dag meekussen, maar ook passanten mogen hun steentje bijdragen. (v)

→ Eerste Bokrijksse bakwedstrijd

Afsluiten doen ze met een oogstfeest en de eerste Bokrijksse bakwedstrijd op 21 augustus: "Oogsttijd is het moment dat het fruit wordt ingehaald en mensen aan het bakken slaan. Daarom zoeken we oma's, mama's, papa's, zelfs hele families of gemeenschappen die ons het recept van hun beste taart sturen. Dat mag heel breed gaan, van fruitvlaai tot baklava. Het moet zeker niet alleen Limburgse vlaai zijn", aldus directeur Liesbeth Kees. De 15 leukste recepten (liefs met een heel verhaal) worden uitgekozen en zullen die namiddag door de bezoekers te proeven zijn. Inschrijven kan tot 25 juli via www.bokrijk.be/doemee/taartrofee. (v)

“Wie trouwt nog in een gerecycleerde jurk van lappen?”

Lanakense huwt met jurk uit Bokrijk en houdt milieubewuste receptie

GENK/HOUTHALEN-HELCHTEREN - Een kanten onderlegger van iemands oma, lappen geborduurd laken, een beetje T-shirt. Dat ze vandaag in Houthalen trouwt in een 'originale' bruidsjurk is het minste wat je kan zeggen van Liene Bervoets. Domlein Bokrijk deed deze zomer een oproep aan alle bezoekers om stukken witte stof mee te brengen om te recyclen - recycling, liever - tot een unieke trouwkleed. Liene won het resultaat met haar verhaal. “Ik ben sowieso heel milieubewust bezig. Het trouwmenu wordt gemaakt met producten van De Wroeter, de cava is biologisch en het bestek van recycleerbare palmblederen en rietsuiker.”

Caroline VANDENREYDT

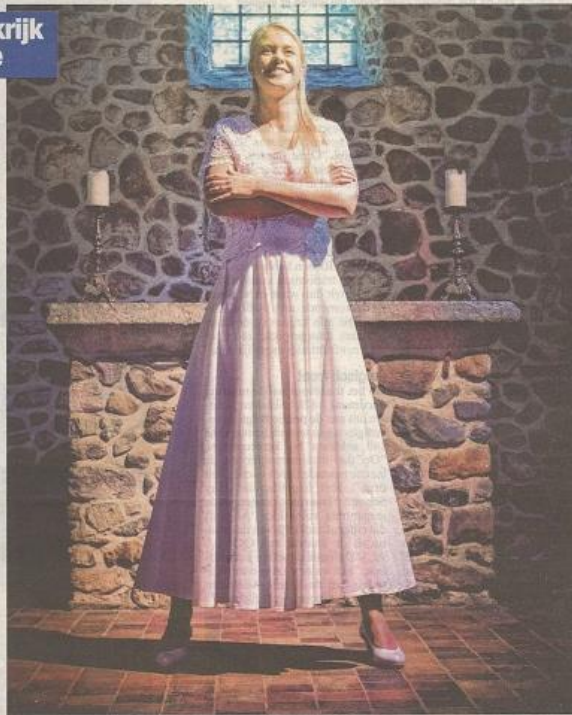
Naast haar, nagels en make-up heeft Liene Bervoets (30) vanochtend nog een hele opdracht aan het verbergen van de krant voor haar toekomstige. Pas namiddag, op het gemeentehuis van Houthalen-Helchteren, zal Tim Lynen (29) het trouwkleed voor het eerst mogen zien. “Iedere keer dat ik ze aantrek, vind ik de jurk mooier en mooier. Wie heeft nog zo'n unieke trouwkleed? De eerste keer had ik wel zoiets van toech wel ‘veel Bokrijk-gehalte’ met al dat kant maar nu ben ik compleet verkocht”, vertelt de Lanakense, terwijl ze haar jurk een laatste keer aanpast.

Australië

Heel toevallig is ze op de ‘geupcyclode’ jurk van Bokrijk gestoten. “Ik zat zelf nog in Australië, was daar zeven maanden op werkvakantie. Mijn mama had erover gelezen in de krant en het kleed zien hangen in Bokrijk. Of dat niets voor mij was?” “Ik was er meteen weg van, de jurk hing hier zo mooi op een pop in het kerkje van Erpekom”, zegt mama Mia Evens. “Een kerk waar ik sowieso een bijzondere band mee heb, het is de kerk van mijn geboortedorp. Mijn vader is er heel zijn leven naar de mis geweest, tot de kerk in de jaren 60 dan naar Bokrijk is verhuisd. Het

is bijna alsof het zo heeft moeten zijn.”

Zoals het blijkt ook zo moest zijn tussen Tim en Liene. “Ik heb hem ontmoet op Tomorrowland in Boom. De dag voor het festival zou beginnen, op de camping. Ik had een pijnlijke blaas op mijn voet en heb de eerste de beste gevraagd waar de EHBO-tent was. Dat was veel te ver wandelen, zei het meisje dat ik aansprak. Maar zij zaten vlakbij, ze hadden pleisters en er was een flesje. Ik zag die jongen staan, vond hem wel leuk en achteraf hebben we dan wat gebabbeld en gedanst. Van Alabama in de VS was hij, vertelde Tim in het Engels. Hij zou hier op Erasmus-uitwisseling zijn. Later op de avond vroeg het meisje dat me geholpen had wat ik van haar broer vond. Haar broer? Ja, die jongen waarmee ik zo lang had staan praten. ‘Oh, nee, heeft hij weer die flauwe grap van Alabama verteld?’ Veel signalen dat hij me leuk vond, had Tim ook niet gegeven. Rond een uur of vier, vijf die nacht zei ik dan dat ik maar ging vertrekken, het festival moest de volgende dag uiteindelijk nog beginnen, he. Waarop Tim reageerde dat hij mee naar mijn tent zou lopen. Ik heb hem helpen opstaan en toen heeft hij me sponsaan gekust. Toen wist ik het...” Van Alabama bleek hij dus niet,

Liene Bervoets in haar unieke trouwjurk, gemaakt van herbruikte stukken stof. FOTO LUC DAELMANS

zelfs niet eens van Gent of Brugge maar vlakbij de deur in Houthalen-Helchteren. “We hebben meteen opnieuw afgesproken en het voelde gewoon goed aan.”

Aanzoek

Dat was 2010. Intussen is zij afgestudeerd en gedoctoreerd in de biomedische wetenschappen en is hij als industrieel ingenieur aan de slag in Nederland. Tomorrowland hebben ze niet meer aangedaan, Australië wel. “Ik ben daar dit jaar op werkvakantie geweest, avocado's plukken, een kantoorjob...” Tim is ook een tijdje meegekomen op vakantie. En daar heeft hij het aanzoek gedaan. Ik had het echt niet verwacht. Zijn bedoeling was om het op een strand te doen maar waar we op dat moment waren, kon het niet want daar zaten krokodillen. Uiteindelijk is het dan toch gelukt. Hij zou terugkeren naar huis en ik ging hem een cadeautje geven op de luchthaven. Maar hij bleef daar maar naar vragen. Ik had een sleutelhanger met onze foto, hij gaf mij een ring...” Trouwen doet ze vandaag, zater-

dag in een gerecycleerd kleed. Los van het feit dat het haar ongehoorlijk staat, is het voor Liene belangrijk dat het milieubewust is. “Toen mama het stuurde van die wedstrijd in Bokrijk, was ik meteen overtuigd dat ik het moest proberen.”

Een tiental bruidjes heeft meegevoerd. “We hadden onze bezoekers gevraagd om lappen witte stof binnen te brengen”, zegt gedeputeerde Igor Philijns. “Vanalles hebben we gekregen, van kanten onderleggers tot witte T-shirts. De creatieve dames van De Paskamer hebben daarop dag en nacht gewerkt om een origineel stuk te maken. Spullen van vroeger nieuw leven inblazen, op een creatieve manier, aan de hand van vakmanschap. Daar staat Bokrijk voor. En uiteraard dragen we duurzaamheid en ecologisch bewustzijn hoog in het vaandel.”

Quinoa

Stoppen doet het voor Liene ook niet met de ‘geupcyclode’ jurk. “Het feest is bij Greenville (het centrum voor clean-tech, red.) en de kok werkt met producten van sociaal economiebedrijf De Wroeter. Op het menu: quinoa met palmhart en zalm, parelhoen met winterse groenten en als afsluiter brownie met ijs en passievruchtencoulis. Glutenvrije brownie, speciaal voor mij.”

